

De Wanowan

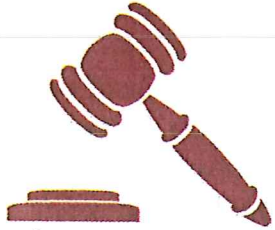
ankelaar 19, 5737ES Lieshout

Uitgave 73

23^e jaargang

Maart 2013

Van de voorzitter

Toen we hoorden dat Dr. Wisse Dekker in Zeeland een auto-ongeluk had gehad en daarna was overleden moest ik denken aan de goede relatie die onze vereniging met het Philips concern en haar leiding steeds had. Dat begon al voordat in 1966 de vereniging werd opgericht. De eerste contacten na de oorlog met de 101 waren in 1954. Tien jaar bevrijding werd gevierd en Frans Kortie kon namens de gemeente Eindhoven de veteranen uitnodigen voor dit feest. Natuurlijk werden deze eerste vijftig Amerikanen uitbundig welkom geheten. Ze logeerden voor een groot gedeelte bij particulieren. Bij Eindhovenaren die de parachutisten tien jaar geleden hadden zien landen. Dat eerste bezoek was aan Eindhoven speciaal, maar natuurlijk werden ook de andere Corridor gemeenten erbij betrokken. Eén dag in het programma werd speciaal gereserveerd door Philips, die deze dappere mannen met hun vrouwen graag wilde fêteren. Ze kregen een interessante rondleiding door een gedeelte van het bedrijf en na een riant diner was er voor allen een geschenk. Een soortgelijk programma werd de bezoekers van 1959 en 1964, respectievelijk 15 en 20 jaar na de bevrijding, aangeboden. Na de verschillende vriendelijke verzoeken van de zijde van de Bevrijders om een tegenbezoek te brengen alvorens zij voor "the silver anniversary" naar Nederland zouden komen riep Frans Kortie in 1966 een oprichtingsvergadering bijeen in Cocagne. We zouden als vereniging naar Amerika moeten reizen. Dat deden we in 1967. En bij een vereniging past een Beschermheer. Ir. Theo Tromp wilde dat graag zijn. Hij was dat ook in hart en nieren. Hij had een bijzondere band met de 101, maar ook met ons. Remember September 1969 werd een uitbundig feest. Iedereen was nog jong en wie we ook spraken, allen herinnerden zich de dag van de landing. De heer Tromp overleed enkele dagen voor zijn 81e verjaardag. Daags voor D Day + 40 jaar werd hij begraven. Maar ook zolang na de bevrijding ging onze vereniging door en zouden we graag weer een Philips official zien die Beschermheer wilde zijn. Dr. Wisse Dekker kwam in beeld. Ook hij, samen met zijn vrouw, wilde aanwezig zijn op onze Remember September. We hadden veel steun van hem. Hij regelde in 1986 dat Philips in New York ons op een diner ontving toen we tijdens DAC5 de 101 gingen bedanken voor de bevrijding en de vriendschap. Toen wij "the Golden Anniversary" gevierd hadden vond hij dat we als vereniging onze taak hadden volbracht en namen we afscheid van elkaar. Hij was graag Beschermheer van onze vereniging. Toen we in Augustus hoorden van zijn heengaan moest ik terug denken aan de genegenheid van de Philipstop voor onze vereniging. We zijn beide heren heel dankbaar.

Thieu

Robert van Klinken, Amerikaanse-Nederlandse -parachutist sneuvelt voor onze vrijheid.

Robert is geboren op 31 oktober 1919 als zoon van Wolter van Klinken en Cora van der Creek uit Pateras, in de staat Washington. Samen met zijn zus Susan Jane en broer Geene vormden ze een gezin als Amerikaanse van Klinkens. Hun grootvader Johannes van Klinken was rond 1887 naar de Verenigde Staten geëmigreerd. Op 17-11-1941, net voor de aanval op Pearl Harbour op 7-12-1941 wordt Robert voor de militaire dienst gekeurd, maar heeft dan nog geen voorkeur voor een bepaald legeronderdeel. De 1.68 meter lange militair wordt ingedeeld bij de "Easy Compagnie" van het 506de PIR van de 101^e Airborne Divisie..

Na hun opleiding in Louisiana en Engeland komen Robert en zijn eenheid met 139 manschappen als parachutisten in actie tijdens D-Day (6 juni 1944) in Normandië bij de plaatsen Hiesville, Carentan, St Sauveur-le-Vicomte en Cherbourg. Daarbij sneuvelden 18 van de manschappen en officieren en waren er veel gewonden, zodat op 15 juli slechts 74 in actieve dienst overbleven voor een rustperiode in Engeland.

Op 17 september 1944 maakt Robert zijn tweede gevechtssprong in Nederland, zijn land van herkomst. In het kader van de "Operatie Market Garden" moeten vier bruggen veroverd worden.. De 101^e Luchtlandings Divisie moet zich echter richten op de eerste twee bruggen. Samen met zijn kameraden is Robert eerst betrokken bij de bevrijding van Eindhoven.

Er was een verhaal dat er bij de bevrijding van Eindhoven, toen de Amerikanen waren gearriveerd, nog geschoten werd vanuit de derde verdieping van een Philipsgebouw. Wat te doen? Een Amerikaanse soldaat zei toen in onvervalst Gronings: "**Wacht mor eevns. Wie hoaln heur der wel oet**". En dat gebeurde; een handje vol Duitsers op die verdieping gaf

zich meteen over. Daar achteraf over nadenkend moet je wel haast aannemen dat die soldaat van Klinken is geweest: de niet ongevaarlijke klus zal om een getraind en doortastend iemand als van de E-compagnie gevraagd hebben, en het valt te betwijfelen of er onder alle Amerikanen die toen in of nabij Eindhoven opereerden naast Robert nog een Gronings sprekend militair was. Zijn Gronings zal beter geweest zijn dan zijn Nederlands, want zoals bij zo veel geëmigreerde families zullen bij hem thuis in Amerika de huiskamer gesprekken nog lang tijd in het Groninger dialect gevoerd zijn. Robert, bazooka-schutter, nam deel aan de verkenning door Geldrop en Mierlo op 19 september 1944.

In de nacht van 19 op 20 september gaan de Amerikaanse militairen Webster, Hoobler en van Klinken naar een Brabantse boer in de buurt van Tongelre en krijgen fruit in weckflessen mee. In de ochtend van 20 september brengt Robert nog eieren naar zijn kameraden. In Nuenen bij de boerderij van de familie Vink ontmoet de eenheid daarna zware Duitse tegenstand. Kort daarna komt het tot gevechten. David Webster, Donald Hoobler, Roy Cobb en Robert van Klinken stormen door een heg om een stelling te betrekken vanwaar ze Duitse tanks in Nuenen zouden kunnen uitschakelen. Robert wordt daarbij getroffen door Duits mitrailleurvuur en kan nog door Hoobler worden terug gesleept. Later die dag overlijdt hij, in het bijzijn van David Webster, op 25-jarige leeftijd aan zijn verwondingen. Hij ligt begraven op het militaire ereveld van Margraten. Zijn moeder plaatste een steen op het kerkhof van Beaver Creek bij Twisp-WA. Op die steen staat per vergissing het jaartal 1943.. Zijn strijdmakker David Webster, die bij zijn dood aanwezig was, beschrijft alle daarmee samenhangende oorlogsbelevissen in zijn boek "Parachute Infantry". David Webster verongelukte in 1962 tijdens een zeiltocht. *Huib van Klinken*

Remember September 2012

Dit jaar werd de landing van 1944 herdacht op zondag 16 september. Het is al een paar jaar gebruikelijk dat we in Sint Oedenrode starten. Verzamelen in het centrum bij de Martinuskerk. Begeleid door het Gilde werd halt gehouden bij de graven van de Britse soldaten. **Burgemeester Maas** hield een korte speech, waarin hij benadrukte dat de vrijheid niet iets vanzelfsprekend is. Daarna werden door de gemeente en Britse veteranen bloemen gelegd, afgesloten door de *Last Post* door **Cees van Doorn**. Vervolgens naar het Monument to the Dutch

aan de Corridor. Na een inleiding door de ceremoniemeester Tom Timmermans legde burgemeester P. Maas bloemen namens de gemeente. Dit jaar nam **colonel Leo P. Buzzerio** voor het eerst deel en legde bloemen namens de Amerikaanse Ambassade, gevolgd door **Ray en Helen Nagell** namens de 101^e Airborne Association. Als laatste legden **Jules van Heeswijk en Huib van Klinken** bloemen namens onze vereniging. Ook weer een minuut stilte na de *Last Post* door **Cees van Doorn**; dat zou hij verder bij elk monument doen.

In Son legde burgemeester Gaillard na zijn toespraak bloemen, gevolgd door **Col. Buzzerio en Irene Cuypers-deSmedt en Joop van Ginderen**.

We waren op tijd aan de Airbornelaan in Eindhoven, waar we werden opgewacht door een groot aantal belangstellenden. Vòòr de plechtigheid werd **Pierre Cuijpers** geïnterviewd door **Lucas Nuchelmans** van het Eindhovens Dagblad. Dit interview stond op de 18^e in de krant. Wethouder **Lenie Scholten**, (burgemeester van Gijzel was nog in Bayeux) hield een indrukwekkende speech, (zie verder) de voorzitter **Thieu van Luyt** las de Roll of Honor voor. Bloemen werden gelegd door mevr **Scholten**, **Col Buzzerio**, en **Thieu en Ria van Luyt** en zoals gebruikelijk werden rode rozen uitgedeeld aan de aanwezigen om die bij het monument te leggen. Na de *Last Post* en een minuut stilte vertrokken we naar Best.

De nieuwe burgemeester, de heer **A. van Aert** benadrukte in zijn welkomstwoord het belang van het blijven herdenken. Ook jongere mensen, die de oorlog niet hebben meegemaakt moeten er weet van hebben hoeveel mensenlevens het gekost heeft om ons de vrijheid terug te geven. De burgervader, **col. Buzzerio**, **Albert Roxs** en **Jo Bogers** legden bloemen. Na de *Last Post* en één minuut stilte werd koers gezet naar Eerde.

Daar hadden we even tijd voor een kopje koffie bij de prachtig gerestaureerde molen! **Jos van der Doelen**, voorzitter van het Airborne Committee, heette ons welkom. Wethouder mevrouw **Caroline van der Velsen** legde bloemen namens de gemeente Veghel, gevolgd door **Col. Buzzerio**. **Jos van der Doelen** en **Paul Hageman** deden dat namens onze vereniging.

Na de *Last Post* en een korte stilte gaf **Tom Timmermans** het sein voor vertrek naar Heeswijk-Dinther. Wethouder van de **Moorselaar** hield een korte toespraak. Ook hij benadrukte het belang van het herdenken en dankbaarheid aan onze bevrijders. Daarna bloemen door de wethouder, **Col. Buzzerio** en namens de vereniging **Jacob Brussee en F. van Boxmeer**.

Terug naar Sint Oedenrode voor het Remember September diner in de Beurs,.

Voorzitter van Luyt bedankte de begeleiders van **Wheels en Warwheels**, de leden van **paracommando vereniging Zuid Oost Brabant**, **hoornblazer Cees van Doorn** en alle aanwezigen.

Pierre Cuijpers

Herdenking in Nuenen

Op 22 september werd de bevrijding van Nuenen herdacht. Daarbij verzorgden de muziekverenigingen voor een schitterend taptoe. De voorzitter van het Oranje Comité, dhr M. Brandt, en de nieuwe burgemeester, dhr M. Houben, keken terug naar het verleden en ook naar de actuele gebeurtenissen. Het thema waar op werd doorgedaan was: Vrijheid geef je door. Het bevrijdingsvuur werd ontstoken door de burgemeester. Dank zij de vele opofferingen van de bevrijders leven we nu in vrijheid.

Vele verenigingen en organisaties legden bloemen.

Namens onze vereniging deed Ton Slits dat.

Nieuwjaarsbijeenkomst en het Eigen Initiatief.

Op 7 januari werd traditioneel de nieuwjaarsbijeenkomst gehouden. Dit jaar waren er 37 gasten. Op het laatste moment waren er nog enkelen afgevallen vanwege ziekte. Sander en zijn team hadden voor een stevige maaltijd gezorgd.

De voorzitter keek even terug naar de activiteiten van het afgelopen jaar. Tevens werd stilgestaan bij de leden die van ons heengingen. We verloren ook weer enkele bekende bevrijders. In het kort werd nog gedacht over het afnemende aantal leden die deel namen, of konden nemen, aan de activiteiten die we hebben. De voorzitter opperde de gedachte om de Nieuwjaarsbijeenkomst eventueel te laten vervallen. Misschien anders.... Rond de eerste dagen van het jaar is het dikwijls koud, slecht weer en reden voor leden om er van af te zien het warme huis te verlaten. Van de andere kant willen velen de gezelligheid van het elkaar treffen niet missen.

We hadden verschillende afmeldingen. Een deel van de leden was wellicht ook gekomen omdat er informatie zou zijn over de voorgenomen reis van een 25 tal personen die een weekje naar het Zuiden zouden vliegen. Hoe kwam dat zo? De vereniging kende de DAC trips naar Amerika. Daar kon natuurlijk niet iedereen aan deelnemen en gaven veel leden de voorkeur aan reisjes van 3; 4 of 5 dagen. Onder de vlag: *Ronde in en om Nederland*. We kregen gemakkelijk een bus vol enthousiasten en bezochten buiten Nederland plaatsen als Berlijn, Londen, Praag, Normandië, de Elzas etc. Zolang er aanmeldingen genoeg waren was het organiseren niet te moeilijk. Maar de laatste twee keren ging het er telkens om of we genoeg reizigers hadden. Het annuleren van kamers in hotels, nee, toch nog op het laatste moment opgeven van leden..., hebben we er genoeg voor de bus... In Leeuwarden op de laatste avond van Ronde 12 deelde de reisleader mee dat dit de laatste Ronde was. De leden die 10; 11 of 12 Rondes meegingen werden tijdens het diner naar voren gevraagd voor een klein aandenken. En dan komt er eigen initiatief. 25 leden komen op eigen gelegenheid naar Nerja, waar de oude tripleader overwintert. Als hij zou kunnen zorgen voor appartementen, het vervoer regelden ze zelf. We kunnen niet anders zeggen: het was een heel gezellige week voor allemaal. Ze hadden mooi weer, ondernamen een reisje naar Gibraltar en Granada. De appartementen lagen aan de Middellandse zee direct aan het strand. Effe anders dan thuis. En na een week vlogen ze allemaal weer mooi terug naar het land van de Corridor. Joop van Ginderen en Tiny Berkelmans hadden de regie. Goed gedaan. Wellicht voor herhaling vatbaar.

Thieu van Luyt

IAN GARDNER

Remember September 2005. Bill Galbraith is aanwezig tijdens de herdenkingen en brengt een Engelse vriend mee. Die vriend is Ian Gardner. Het zou goed zijn als hij eens kennis zou maken met de Vereniging van Airborne vrienden. Immers hij wil alles weten over de geschiedenis van het derde Bataljon van het 506^e parachute infanterie Regiment van de 101^e Airborne Divisie. Samen met Roger Day gaat hij een boek schrijven onder de titel *'Tonight we die as men'*. Geen opgewekt idee om zo de oorlog in te gaan. Maar ze waren 19 of 20 jaar en steunden elkaar als een groep. Als het moment van springen daar is gaan ze ervan uit dat ze elkaar direct op de grond terug zien. Maar niets was minder waar. Ze hadden de grootste moeite om elkaar terug te vinden. Ze kwamen ver van de geplande dropzone. In zo'n vreemd vijandig gebied heb je de steun van je kameraden nodig. De weerstand was zwaar. Johnny Gibson, medic, zag vele gewonden, sommige zo verschrikkelijk dat ze er zich tijdens de oefeningen in Engeland geen beeld van hadden kunnen vormen. Het was ineens ernst. Ze zaten midden in de oorlog.

De opdracht was om de twee houten bruggen die door de Duitsers over de Douve werden gebouwd te veroveren en in handen te houden. Dit was heel belangrijk, want het was de verbinding van Carentan met Utah-beach. Ik zal nooit vergeten dat ik in 1968 voor de eerste keer in Normandië was, samen met Ed Wierzbowski, Joe Beyrle en Al Schaeffer.

Al kende de bruggen. Hij was hier voor de eerste keer terug. Ondanks dat het regende dat het goot zei hij: "stop hier eens even, ik wil hier even uitstappen en nog een keer meemaken hoe het voelt om hier te staan".

De belangstelling voor het derde bataljon kwam vrij lang nadat E compagnie van het tweede bataljon zoveel attentie kreeg. Zij waren de mannen van *"the Band of Brothers"*. Maar ze waren allemaal van diezelfde 101e, diezelfde 506e. Ian Gardner en Roger Day deden er goed aan zich te verdiepen in het derde bataljon. Zij noemen het zelfs *"het vergeten bataljon"*.

Onze vereniging kent ze toch wel, die dappere mannen. Natuurlijk Bill Galbraith, maar net zo goed Johnny Gibson, George Rosie, Clark Heggeness, Zol Rosenfeld, Joe Beyrle, Teddy Dziepak, Walt Lukasavage, Ray Calandrella en zo velen meer. Zij kwamen ons bezoeken in de Corridor en de Betuwe als wan-o-wanners, en wij kwamen ze tegen op onze reizen naar Amerika en genoten van elkaars gastvrijheid. Voor de meesten van ons waren ze in het begin allemaal mannen van de 101^e, we kenden alleen de 101 en de 82^e. en wat later ook nog wel van de 506^e. Maar niet dat ze hoorden bij de 1^e, 2^e of de 3^e bataljon. Dat kwam eigenlijk pas nadat de Band of Brothers de geschiedenis inging als *E(Easy)-compagnie 506 en onderdeel was van het tweede bataljon*.

De filmindustrie was met de Screaming Eagles in contact gekomen. Ze brachten immers de film *"Saving private Ryan"*. in 1998. De kritieken waren lovend. Je hoorde van alle kanten dat men nog nooit zo'n realistische benadering had gezien van de landingen van de 101 in Normandië. Steven Spielberg las de geschiedenis van *"the Band of Brothers"* en was daardoor gegrepen. Hij wilde ook die verfilmen. In tien afleveringen werden ze in veel landen uitgezonden. E-compagnie maakte geschiedenis. We zagen ze van de opleiding tot de verovering van Hitlers Adelaarsnest in Berchtesgaden....en alles wat de parachutisten mee maakten. We zagen alle strijdgebieden en kenden intussen alle dappere mannen bij naam. Overigens niet minder of meer dan de mannen waar Ian over schrijft. Had dit boek in handen gekomen van Spielberg dan was mogelijk het *"vergeten bataljon"* volop in de picture geweest. Nu is het te laat. De meeste mannen van beide compagnieën zijn tussen 1998 en 2013 gehemeld. We blijven ze allemaal dankbaar voor hun moed.

Thieu van Luyt

Speech van wethouder Mevrouw Lenie Scholten: op 16 september 2012

Dear ladies and gentlemen!

Welcome at the Airborne Monument in Eindhoven. At this place we commemorate the soldiers of the 101 Airborne Division from the United States who gave their lives for our freedom.

I'm glad to see that also this year we can welcome a number of veterans who were present at those memorable September days in 1944, now 68 years ago. I want to thank them for their efforts in the past, on behalf of Eindhoven and its citizens. And I want to thank them for their presence here on this day of remembrance.

These people can tell us firsthand about the liberation of Eindhoven. About the relief and joy amongst the people of Eindhoven that suffered four years under terror of the nazi's and the German occupation. But also about the physical and psychological sacrifices they had to make to free Europe from oppression and fear.

Some of them lost friends at the battlefield or got seriously wounded. Others went back home with shattered nerves and trauma's because they witnessed human misery the world had never seen before. The contradiction between liberators and liberated always intrigued me.

At one side, the thousand and thousand civilians of Eindhoven, who finally could breath freely after such a long time. At the unforgettable Monday, the 18th of September, they danced in the streets and gratefully embraced their heroes. Finally they were safe, at last they could shake off the darkness that held them imprisoned.

At the other side: young Americans, Canadians and British soldiers who came fighting through Western Europe. Some of them were among the first soldiers who set foot on the beaches of Normandy in June a few month earlier. Their war didn't end at September 18 in Eindhoven. They had to move on till Spring in 1945. What went on in their minds?

Many of those allied soldiers where at an age when life is just beginning. For some of them it ended here. Although fortunately another world war never took place, we still have to send young men and women to countries and regions all over the world to fight for peace, safety, justice and democracy.

For that reason Dutch soldiers went for example to Afghanistan. Some of them didn't survive that mission. And others that did survive, I often wonder, what goes on in their minds?

Although a group of Airborne veterans from September 1944 is getting smaller we still want to keep the memories about them alive. It is gratifying to see that some children and grandchildren of the soldiers from then follow in their footsteps and also come to Eindhoven to witness that their fathers and grandfathers are still being honored here.

The events that bring us together at this monument took place a long time ago. But the moral significance of it is becoming more and more important. Even almost seventy years later. It shows the young generations from now that freedom is not for granted. Liberty and peace sometimes need fighting for.

That message has not lost anything of its value. Because the yearn for freedom and human dignity lives among all people in the world. That was the case in 1944. That is the case in 2012. See what happened in the Arab world during the last year. See the regrettable civil war in Syria. Therefore it is necessary that the real meaning of September '44 does not fade away. To prevent that remembering the liberation of Eindhoven becomes a hollow ceremony.

Thank you !

mevr. Scholten

Herdenking in Heteren

Ook nu weer was er de jaarlijkse herdenking bij het monument voor de 101^e aan de dijk in Heteren. Om de Heterense schooljeugd bij de herdenking te betrekken wordt dat op de vrijdagmiddag daaraan voorafgaande te doen. Dit jaar dus op vrijdag 5 oktober was het groep 8 van de de R.K. basisschool "De Haafakkers". de klas waar John Primerano enkele weken tevoren op bezoek was geweest op uitnodiging van de stichting "Never forget them". Na het welkom en een korte uitleg van de historie van de 101^e Airborne Divisie met betrekking tot de Betuwe door **Martin Veggelers** werd achtereenvolgens gesproken door raadslid **Jeroen Joon**, namens de gemeente Overbetuwe, Army Attache U.S. **col. Buzzerio**, en door **mr Hight**. De uit Amerika overgekomen mr. en mrs. Hight zijn familieleden van **cpl. William Dukeman**, die bij Heteren sneuvelde tijdens de, door de serie *Band of Brothers* bekend geworden, actie bij de "Cross Roads". In zijn toespraak bracht mr. Hight de dank over namens zijn familie voor deze herdenking, maar ook klonk in zijn woorden een zekere verrassing dat de Nederlanders na zoveel jaren hun bevrijders nog niet vergeten zijn. Schoolkinderen lazen gedichten voor. De Last Post werd geblazen door trompettist **Theo Jansen**. Na het spelen van de volksliederen werden kransen gelegd namens Never Forget Them, de gemeente Overbetuwe, de Amerikaanse Ambassade en namens onze vereniging van Airborne Vrienden. Tot slot legden alle schoolkinderen een bloem en werden witte vredesduiven losgelaten.

Tijdens de plechtigheid realiseerde ik mij dat het inmiddels juist dertig jaar geleden is (1982) dat in aanwezigheid van Amerikaanse veteranen onder wie **col. Robert Strayer** en de Eindhovense **John van Kooyk** en vele Brabantse en Betuwse Airbornevrienden en niet te

foto Björn Reusink

vergeten de vele voertuigen van *Wheels* onder de enthousiaste leiding van **Jan Mathijse**, dit monument onthuld werd. Velen van hen zijn niet meer onder ons; mede daarom strekt het tot dankbaarheid dat jongeren van de stichting "Never Forget Them" de herdenkingen willen voortzetten "opdat wij niet vergeten".

Na afloop was er er gelegenheid om onder het genot van koffie of thee nog gezellig na te praten in de basisschool *De Haafakkers*.

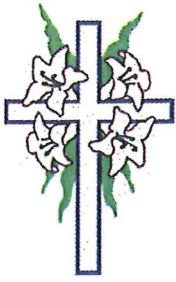
Daan Viergever

Jaarvergadering en Memorial Day

U krijgt uiteraard bericht over de datum van de jaarvergadering. Wellicht pas in Mei in verband met de afwezigheid van de voorzitter in April.

Memorial Day: Op zondag 26 mei worden in Margraten de gesneuvelde soldaten herdacht. Men heeft voor ons plaatsen gereserveerd. Bij voldoende deelname wil het bestuur weer een bus inzetten. Laat ons a.u.b. weten of u van plan bent om mee te gaan.

Telefoon secretaris 040 2863791. E-mail: betaplus@onsbrabantnet.nl

Overleden: Vorig jaar op 30 maart is **Nellie Coolen** overleden. Om een of andere reden is dit niet vermeld in de vorige WOW. Daarvoor excuses. Nellie was al geruime tijd ziek. Toch was ze samen met Jan vaak aanwezig bij onze bijeenkomsten en bij de plechtigheden van Remember September. Bij de uitvaart waren heel veel airbornevrienden aanwezig om samen met Jan te treuren. Wij wensen Jan en de kinderen veel sterkte bij het verlies van Nellie.

Oud-Philipstopman en eens onze beschermheer **Dr. Wisse Dekker** is zaterdag 25 augustus 2012 op 88-jarige leeftijd overleden. Zie voorwoord voorzitter.

Op 21 augustus is **Bep Arts** van ons heen gegaan. Bep is jarenlang enthousiast lid geweest. Na het overlijden van haar man Thieu is ze vol goede moed verder gegaan. Weken geleden hadden Bep en ik nog een lang telefoongesprek en haalden we herinneringen op over de act van "the Andrew Sisters", die we brachten bij- en voor de laatste grote groep Amerikaanse veteranen van de 101^e in 1994, die onze regio bezochten. Iedere maandag, maanden lang was er onze repetitiemorgen. We

huurden uniformen, regelden een band met muziek, leerden dansspasjes en play-backen. Tijdens onze uitvoering waren die veteranen weer even die jonge mannen van 1944. De muziek en uitvoering spraken hun aan. Vele foto's werden gemaakt en samen met onze Amerikanen met hun familie en gastgezinnen was dit een fantastische ervaring!

Daarom lieve Bep, waren er bij jouw afscheidsdienst, bloemen en een foto met tekst: als dank voor je geweldige bijdrage aan "The New Andrew Sisters"

Bernardine van de Werdt

Mia de Leijer en **Peter van de Wal** berichtten ons het droeve nieuws dat **Jay Nichols** uit Lakeland, Florida, op 30 september is overleden. Hij werd 91 jaar.

Hij werd opgeleid in Toccoa en diende in de B compagnie van het 502de Para Infanterie Regiment van de 101ste. "Jay" nam deel aan de droppings in Normandië, Market Garden en aan de Battle of the Bulge in Bastogne.

. In 1944 droeg hij bij aan de bevrijding van die gemeente en sneuvelden er enkele van zijn buddies. Daaraan herinnert een plaquette in de gevel van het vroegere Rooi's Raadhuis aan de markt. **Wim van Rooij** laat weten dat Jay de laatste van de zes initiatiefnemers is van deze plaquette. In januari 2012 was hij nog in Nederland en bezocht hij uiteraard St.

Oedenrode, waarmee hij een speciale band had. Hij was vaste gast bij de **fam de Leijer**. Wij wensen zijn vrouw Loretta en zijn familie heel veel sterkte met dit verlies.

Cor Sprengers meldt ons dat **John Boitano** op negentigjarige leeftijd is overleden. John en zijn vrouw waren vaak aanwezig bij de Remember September vieringen.

VERENIGING VAN

AIRBORNE-VRIENDEN